

[Dræbøje]

Jeg kan heller ikke nære mig for at gøre en enkelt iagttagelse om de nuværende regeringspartiers standpunkt til denne meget omfattende rammelovgivning. Jeg synes, det er karakteristisk at konstatere, at der denne gang ikke er kommet en eneste kritisk bemærkning fra de tre partier, der indtil nu har haft ordet – fire endda, hvis man tager ministeren med – over for de mange rammebestemmelser, der findes i lovgivningen. Det plejede ellers at være et stadigt omkvæd, når de fire regeringspartier tidligere havde ordet vedrørende miljøministeriel lovgivning. Men jeg kan forstå, at alle disse betænkeligheder nu er forsvundet som dug for solen, efter at firkløverregeringen er kommet til.

Jeg skal dernæst sige om indholdet af lovforslaget, at vi finder det velbegrunder – først og fremmest som følge af udviklingen inden for allergi – at der fortsat inden for levnedsmiddelloven sker et arbejde for at gennemføre en reduktion af mængden af tilsætningsstoffer. Derfor er vi også enige med forslagsstillerne om intentionen i lovforslaget. Vi mener, at det arbejde skal fortsætte. Vi synes, det er rimeligt, at man gennem en folketingsbehandling søger at vurdere, om den udvikling nu går tilstrækkelig hurtigt, om ikke der er baggrund for at tage et skridt videre i forhold til dem, man har taget, bl.a. for at sikre, at de produkter, vi sælger i udlandet, netop sælges på kvalitet, deriblandt også deres miljømæssige og ernæringsmæssige kvalitet, fremfor på andre ting.

Til gengæld må jeg føje til, at vi ikke er helt så overbevist om, at den konkrete udformning af de mere vidtgående bestemmelser i lovforslaget er helt, som den skal være, men det vil vi gerne kigge mere på i udvalgsarbejdet, og vi vil bruge udvalgsarbejdet til at vurdere netop denne del af bestemmelserne.

Det samme gælder for så vidt spørgsmålet om de bestemmelser, der står i afsnittet om deklARATIONER, hvor man ikke synes at være opmærksom på de nye bestemmelser, der træder i kraft pr. 1. juli i år. Men også dér vil vi medvirke til at få foretaget en vurdering af de bestemmelser, som nu kommer.

Endelig kan jeg, som også flere andre har sagt det, være enig med forslagsstillerne i det, der står om forskning og oplysning. Der skal vi gøre noget mere.

Jeg vil godt sammenfattende konstatere, at vi er enige med forslagsstillerne om, at vi

skal fortsætte arbejdet med at begrænse tilsætningsstoffer i levnedsmidler, at vi skal gøre det først og fremmest, fordi der på sygdomsområdet allergi er stigende problemer, at vi ikke er overbevist om, at den konkrete udformning, som lovforslaget har fået, er hensigtsmæssig, men at vi vil arbejde positivt med i et udvalgsarbejde for at få klaret disse spørgsmål.

Waldorff (VS):

Jeg vil starte med et citat, som jeg har brugt nogle gange, når vi har diskuteret dette emne, og som er særligt aktuelt, selv om det på nær et par måneder er 5 år gammelt. Det stammer fra Danske Slagtermestres Landsforenings brev til statens levnedsmiddelinstitut den 21. marts 1978, og det lyder:

»Farvestofferne i disse pøsemageriprodukter giver ingen smag i sig selv, men anvendelsen af farvestoffer er nøje forbundet med den kombination af råvarer, der kan indgå i produktionen. Følgelig vil et forbud mod anvendelsen af farvestoffer betyde en anden kombination af råvarerne, hvilket uundgåeligt medfører en smagsændring. Såfremt man benyttede den samme kombination af råvarerne, ville smagen naturligvis være den samme, men færdigvarens præsentation ville være så uacceptabel, at det må formodes, at kun en lille del af forbrugerne ville købe varen.«

Det er et citat, der handler om den berømte kødpølse, som Søren Kragh-Jacobsen i fjernsynet skar over. Den var frataget såvel farvestoffer som konsistensmidler – med det resultat, at den ud over at fremtræde som helt hvid løb ud over hele køkkenbordet.

Det viser en hel del om, hvad det er for et problem, vi diskuterer, og det viser også noget om, hvilken sammenhæng der er imellem de forskellige dele i SFs forslag. Der er en sammenhæng imellem, hvilke stoffer man accepterer optaget på positivlisten – det drejer sig jo især om farvestofferne – og så ernæringspolitik og forbrugeroplysning. Det mest præcise, man i virkeligheden kan sige om farvestoffer, er, at farvestoffer fundamentalt tjener som vildledning, og at pointen i denne vildledning er, at man til forbrugerne kan sælge produkter, som i virkeligheden ikke er, hvad de giver sig ud for at være. De fleste mennesker i Danmark tror vel nok sta-